

Kaampe herleeft in boekje

Wie ben ik, dat ik (zoals dat in een kritische bespreking op zijn plaats is) op- en aanmerkingen zal maken op Evert Visschers „De Kaampe”? Er zijn maar weinige generatiegenoten van Winschotens eerste officiële Tellerliker nog in leven en even goed van memorie als hij om te kunnen zeggen „Nee, dat was zo! De oud-markt- en havenmeester (die nog steeds in het telefoonboek als meter en weger ver-

meld staat) weet uit eigen ervaring, dat je bij het ophalen van staat) weet uit eigen ervaring, dat je bij het ophalen van herinneringen meestal op aanvullingen en correcties kunt rekenen.

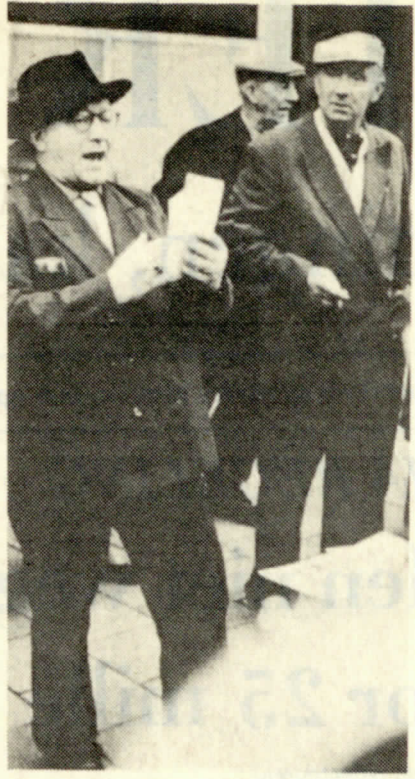
In Deze Krant was dat recentelijk meermalen het geval, toen Visscher in het „Journaal” over straten en hun vroegere joodse bewoners schreef. Dat onderwerp behandelde hij ooit eens eerder in het blaadje van het gemeen-

tepersoneel en ook „De Kaampe” kwam daarin ter sprake. Nu dus in boekvorm, met „research” van jongere plaats- en evenals „Epie” verwoede voetbalgenoten: Roelf Koning („Wij zijn overal geweest om de gegevens te controleren op juistheid”) en Herman Borgers (grafische verzorging).

De laatste zorgde er ook voor, dat „De Kaampe” als uitgave van het Administratiekantoor Oost-Groningen verscheen (300 exemplaren, à f 6.95). De stichting Oud-Winschoten zag nl. geen kans het idee daartoe aldus te realiseren. Daar berust trouwens nog meer materiaal over buurten en bewoners of men beschikt over bronnen, waaruit geput zou kunnen worden, voor een boek. Dat zou na een kwart eeuw een welkome aanvulling betekenen voor het standaardwerk van Timmer en Oostman (”Uit Winschotens verleden”). Maar daarvoor zullen de financiën wel helemaal een struikelblok betekenen (veel fotowerk).

De illustraties verzamelde Visscher voor het merendeel bij familie van de beschreven aanwonenden. Er zit ook daar vast nog wel meer en men is er evenmin uitverteld. Als er tijd van leven voor vertellers en chroniquer is, moet ook het deel van de Kaampe naar de Engelstilstraat toe nog eens zwart op wit vastgelegd worden. Het deel, dat „omhoog gait”, om Visschers eigen woorden te gebruiken.

Je hóort hem ook vertellen, over „de aandoende draaiorgels”, „wat was het daar onopgesmukt”, „och, och”, „de niet-lusters”, „verder lopend (je ziet Visschers markante schrede, handen op de rug) woonden Jan en Siene Visser”, de ouders van o.a. Oom Haarm,

Eén van de oude foto's uit het boekje: Rechts Chris „de Zanger” (Lich) bij een liedjeszanger op Adrillen.

een centraal figuur, in de buurt en in het boekje. Met foto.

Ook de namen Lich, Wiersum, Woldhuis, Harms en (Krukke) Meins komen onder vaak zeldzame contereitsels voor. Op 23 pagina's in totaal: „Meer weet ik niet helaas”. Maar de reacties, met misschien de aanvullingen, zullen niet uitblijven. Voor „De Kaampe” deel 2 dus? Als we tijd van leven en lezen hebben. Met plezier, net als Visscher doet.

WC 22-12-84 JOW POPPEN

„Hier heb ik een groot gedeelte van mijn jeugd doorgebracht”: Evert Visscher voor het ouderlijk huis hoek Oliesla gerstraat-Noorderplein, met zijn helpers bij de totstandkoming van het boekje, Herman Borgers en Roelf Koning.